

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/65/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120010561
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2120010561.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci odsúdeného X. D., o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 11.5.2020 č.k. 6PP/36/2020-21, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 1.10.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného X. D., nar. XX.X.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava rozhodol podľa § 415 ods. 1 Tr. por., § 66 ods. 1 písm. a), § 66 ods. 2 Tr. zák. tak, že žiadosť odsúdeného X. D., nar. XX.XX.XXXX v K., t.č. ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 02.05.2017, sp. zn. 4T/61/2014 zamietol.

2. Proti uvedenému uzneseniu podal odsúdený priamo na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť, ktorú bližšie neodôvodnil.

3. Prokurátor sa na verejnom zasadnutí vzdal práva podať sťažnosť.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

4. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smerujú voči výroku, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný.

5. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

6. Napadnutým uznesením prvostupňový súd o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si vykonáva na základe rozhodnutia citovaného v odôvodnení prvostupňového uznesenia. Návrh odsúdeného zamietol z dôvodu, že hoci odsúdený spĺňa formálnu podmienku, nespĺňa materiálne podmienky na podmiennečné prepustenie. Prvostupňový súd v tejto súvislosti konštatuje, že správanie odsúdeného vo výkone trestu bez jedinej disciplinárnej odmeny vykazuje znaky priemernosti a priemernosť polepšaniu podľa presvedčenia súdu v žiadnom prípade nesvedčí. Čo sa týka druhej materiálnej podmienky, v osobe odsúdeného D. ide o 10-krát súdnym trestaného recidivistu. Menovaný bol v minulosti 3-krát potrestaný nepodmiennečným trestom odňatia slobody. Následne mu bola spoločnosťou ponúknutá možnosť svoju nápravu preukázať aj uloženým alternatívnym trestom, čo nevyžil, keďže sa dopustil špeciálnej recidívy, za ktorú mu bol uložený trest odňatia slobody s jeho podmiennečným odkladom. Tu mu bola ponúknutá spoločnosťou druhá možnosť preukázať svoju nápravu. Ani túto šancu menovaný nevyužil a spáchal ďalší trestný čin, ktorého trest aktuálne vykonáva. S poukazom na trestnú minulosť odsúdeného zastáva súd prvého

stupňa presvedčenie, že na dosiahnutie účelu trestu, ktorý je v prvom rade náprava odsúdeného je potrebné, aby trest tak, ako mu bol právoplatne uložený vykonal v celej jeho nekrátenej výmere.

7. Uvedené zistenia, ktoré bral prvostupňový súd do úvahy pri svojom rozhodnutí, sú zistené správne a sú tými relevantnými skutočnosťami, ktoré bolo potrebné zvážiť a vyhodnotiť v súvislosti so skúmaním splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie odsúdeného.

8. Na základe hodnotenia ústavu na výkon trestu a trestnej minulosti odsúdeného dospel prvostupňový súd k správne záveru o nespĺnení materiálnych podmienok. Úvaha prvostupňového súdu pritom vychádza z logického zhodnotenia zistených skutočností.

9. Pri rozhodovaní o splnení prvej materiálnej podmienky, t. j. preukázanie polepšenia správaním vo výkone trestu a plnením svojich povinností, ide o to rozlíšiť, kedy správanie odsúdeného a plnenie jeho povinností vo výkone trestu odňatia slobody sú prejavom len vonkajšej adaptácie odsúdeného na prostredie ústavu na výkon trestu a kedy ide o známky skutočných zmien osobnosti odsúdeného odôvodňujúce nádej, že i v budúcnosti povedie riadny život.

10. Vzhľadom na absenciu disciplinárnych odmien a doby výkonu trestu odsúdeným, je jeho správanie vo výkone trestu skôr výrazom prispôsobenia sa samotnému režimu výkonu trestu a nie prejavom jeho vyššej aktivity plnenia si svojich povinností a polepšenia sa. Plnenie si základných povinností vo výkone trestu je nevyhnutnou podmienkou ako samotnej adaptácie, tak aj celého priebehu výkonu trestu odňatia slobody. Odsúdený napriek dobe doposiaľ vykonaného trestu svojou vlastnou aktivitou, ktorú možno objektivizovať najmä cez disciplinárne odmeny nepreukázal polepšenie, nakoľko nebol ani len raz disciplinárne odmenený. Nemožno teda urobiť záver, že odsúdený plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie, a preto na naplnenie účelu trestu v zmysle Trestného zákona bude potrebné na odsúdeného pôsobiť výchovnými prostriedkami počas výkonu celého trestu.

11. Vzhľadom na nezískanie žiadnej disciplinárnej odmeny nemohol súd dospieť k jednoznačnému záveru o splnení prvej materiálnej podmienky na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a nápravy odsúdeného. Súd nevzhladal progres, polepšenie v správaní odsúdeného.

12. Sťažnostný súd zdôrazňuje že pri vyhodnotení druhej materiálnej podmienky, t. j. predpoklad vedenia riadneho života po prepustení z výkonu trestu, je potrebné posúdiť všetky okolnosti, ktoré súvisia s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám a pravidlám, povahu a charakter spáchanej trestnej činnosti ako aj resocializačnú prognózu odsúdeného.

13. Sťažnostný súd v tejto súvislosti poukazuje na resocializačnú prognózu odsúdeného, ktorá sa javí ako menej nepriaznivá, vzhľadom na opakované páchanie trestnej činnosti a nezamestnanosť odsúdeného. Sťažnostný súd zároveň zdôrazňuje, že odsúdený už bol v minulosti súdne trestaný (má 10 záznamov), pričom mu už bola daná možnosť preukázať polepšenie a nápravu prostredníctvom inštitútu podmiennečného odsúdenia, avšak túto možnosť odsúdený nevyužil a opätovne sa dopustil trestnej činnosti, za ktorú bol aj odsúdený. Uvedené nasvedčuje tomu, že jeho aktuálne správanie vo výkone trestu je len výsledkom prispôsobenia sa podmienkam výkonu trestu odňatia slobody a nie dôsledkom jeho skutočného polepšenia, ktoré by dávalo nádej, že už v budúcnosti povedie riadny život. V jeho prípade teda prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti.

14. Záver z celkového zhodnotenia osoby odsúdeného a jeho doterajšieho života teda ani podľa názoru sťažnostného súdu neumožňuje prijať pozitívnu prognózu jeho budúceho správania t. j. že bude žiť v súlade s právnymi, etickými a morálnymi normami spoločnosti. Je možné preto konštatovať, že výchovné pôsobenie a pozitívne pôsobenie je možné iba počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody.

15. Pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, toto bolo vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a odsúdenému bola daná plná možnosť realizovať práva, ktoré mu garantuje zákon.

16. S poukazom na vyššie uvedené, sťažnostný súd zamietol sťažnosť odsúdeného, nakoľko táto nebola dôvodná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.